

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικὰ • Ποιμαντικὲς Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίαι •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνικὴ Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ «Ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοῦς» (Σοφ. Σολομ. γ' 6)

Ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ, τοῦ ἐκ Δεσφίνης (1900-1944)

Τὴν 22α Ἰουλίου 2015 ἐκ. ἡμ., τὸ Συναξάριον τοῦ Ἱεροῦ Μηναιίου τῆς Ἐκκλησίας μας ἐμπλουτίσθη μετὰ τὴν Μνήμη ἐνὸς ἀκόμη ἐνδόξου Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Νέου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Δεσφίνης.

Συμφώνως πρὸς τὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 5/18.9.2014, ὑπὸ

τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατέρα μας κ. Καλλινίκου, ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος καὶ ἡ πρώτη ἐπίσημος Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου ἐπραγματοποιήθη στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, στὴν Δάφνη Ἀθηνῶν, τὴν Τρίτη, 22.7.2015 ἐκ. ἡμ.

* * *

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ἰωσήφ ἐγεννήθη εἰς τὴν Δεσφίνα Παρνασσίδος, τὸ ἔτος 1900. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀσπάσθη τὸν Μοναχικὸ Βίον, ἐχειροτονήθη δὲ Ἱερομόναχος, κατὰ τὸ ἔτος 1925.

Τὸ ἔτος 1933, ὁ π. Ἰωσήφ ἀπετειχίσθη ἐκ τῆς καινοτόμου ἱεραρ-

χίας και ἐνετάγη στὸν Ἱερό Κλήρο τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Διηκόνησε τὸ ἀκαινοτόμητο Ποίμνιο τῆς περιοχῆς τῆς Καρύστου μὲ αὐτοθυσία, ἐνθεο ζήλο καὶ εὐσπλαγχνία.

Καθαρῆθη ὑπὸ τῆς καινοτόμου ἱεραρχίας τὸ ἔτος 1934, ἐδιώχθη δέ, ἐφυλακί-

σθη, ἀπεσηματίσθη καὶ ἐξυρίσθη βιαίως, τὸ ἔτος 1938.

Δὲν ἐκάμφθη ὁμως, ἀλλὰ συνέχισε τὴν Διακονία τῶν εὐσεβῶν μὲ τὴν ἴδια αὐταπάρησι.

Ασκητικός, φιλακόλουθος, προσευχητικός, ἐλεήμων καὶ φιλόξενος, ἦτο εἰς ὅλους ἀγαπητὸς καὶ αἰδέσιμος. Οἱ προσευχῆς του εἶχαν παρηγορία στὸν Θεό, ὁ δὲ λόγος του ἦταν προφητικός.

Στὴν περίοδο τῆς γερμανικῆς Κατοχῆς ὁ π. Ἰωσήφ, ἀψηφῶν κάθε κίνδυνο, ἐπεσκέπτετο τοὺς πιστοὺς τῶν χωρίων τῆς Ὁρεινῆς Κορινθίας, τὰ ὁποῖα ἦσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν Κομμουνιστῶν Ἀνταρτῶν, λειτουργῶν, ἐξομολογῶν καὶ φροντίζων μὲ ἄκρα αὐταπάρησι γιὰ τὶς ὑλικές τους ἀνάγκες.

Αφοῦ ὁ π. Ἰωσήφ ἀπέδωσε τοιουτοτρόπως ἑκατονταπλασίονα τὸν καρπὸν τῶν θείων Χαρισμάτων, μὲ τὴν ὀσιότητα τοῦ βίου του, τὴν ἀμεμπτο ἱερατεία του, τὴν ἀνδρεία καὶ τὸν προφητικὸ λόγος του, τὴν πολλὴ εὐσπλαγχνία καὶ αὐτοθυσία ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν του, ἠξιώθη καὶ τοῦ διὰ Μαρτυρίου μακαρίου τέλους.

Τὸ ἔτος 1944, καὶ ἐνῶ ἐπλησίαζε ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου, ἐπολλαπλασιάζοντο οἱ ἀδελφοκτονίες ἐκ μέρους τῶν ἀπίστων Ἀνταρτῶν, τὶς ὁποῖες ὁ π. Ἰωσήφ ἐθρήνει καὶ ἐστηλίτευε, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν καὶ εἰς ἐπιστροφήν στὴν Πατρῶα Πίστι τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ δὲ Ἀντάρτες, ὄχι μόνον δὲν μετενόησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον καὶ τὴν 22α Ἰουλίου 1944 τὸν συνέλαβαν, τὸν ἐβασάνισαν καὶ τὸν ἐσφαγίασαν ἀπανθρώπως, ἔξω τοῦ χωρίου Παναρίτη τῆς Ὁρεινῆς Κορινθίας.

Τὸ ἅγιον Αὐτοῦ Λεῖψανο, προχείρως θαμμένο στὸν τόπος τοῦ Μαρτυρίου του, εὐρέθη θαυματουργικῶς ὑπὸ τῶν οἰκείων του μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωσι, **εὐωδιάζον...**

* * *

Ὁ εὐσεβὴς Λαὸς ἀπέδωσε εὐθὺς ἐκκλησιαστικὴ τιμὴ στὸν Ἅγιο Ἰωσήφ καὶ στὰ ἱερὰ Λείψανά του, μέρος τῶν ὁποίων ἐθησαυρίσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Σκέπης Κερατέας.

Τὴν 8ην Νοεμβρίου 1988, ὁ τότε Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου, νῦν δὲ Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος, ἐξέδωσε Ἀπόφασιν περὶ ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ π. Ἰωσήφ εἰς τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Πελοποννήσου.

Τὴν δὲ 5ῃ Σεπτεμβρίου 2014 ἐκ. ἡμ., ὡς προανεφέρθη, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ἀπεφάσισε νὰ διερευνηθῇ ἡ τιμὴ πρὸς τὸν Ἅγιο Ἱερομάρτυρα Ἰωσήφ, στὴν προοπτικὴ τῆς ἐπισήμου Διακηρύξεως τῆς Ἀγιότητος Αὐτοῦ.

* * *

Ἡ Τελετὴ πραγματοποιήθηκε εἰς τὸ τέλος τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου συμπροσευχομένων δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Μαραθῶνος κ. Φωτίου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος. Συμμετεῖχαν δὲ τέσσερις Ἱερεῖς καὶ δύο Ἱεροδιάκονοι.

Τὴν διακονία τοῦ λόγου ἀνέλαβε ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὁ ὁποῖος εἶχε συντάξει καὶ τὴν σχετικὴ Εἰσήγησι πρὸς τὴν Σύνοδο περὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ Νεοῦ Ἱερομάρτυρος. Ανέγνωσε ἐπίσης τὴν Συνοδικὴ Πρᾶξι Ἀγιοκατατάξεως, τὴν ὁποίαν καὶ υπέγραψαν ἅπαντες οἱ παριστάμενοι Ἀρχιερεῖς.

Παρέστησαν Ἱερεῖς, Μοναχοί, Μοναχὲς καὶ πιστοὶ ἀπὸ τὴν Ἀττικὴ, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον.

Στὸ κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα

τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ, ἔργο καὶ δῶρο τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, καὶ ἡ εὐπρεπισμένη Θήκη τῶν ἁγίων Λειψάνων μετέδιδαν πλουσίως τὴν χάριν τοῦ Νέου Ἱερομάρτυρος εἰς τοὺς πιστοὺς, Κληρο καὶ Λαό, οἱ ὅποιοι εἶχαν σπεύσει νὰ λάβουν τὴν ἰδιαίτεραν εὐλογίαν τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν Τελετὴν τῆς Ἀνακηρύξεως τῆς Ἀγιότητός του.

Διενεμήθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας, ὡς ἀναμνηστικὴ Εὐλογία, τὸ Εἰκόνισμα μὲ τὸ Ἀπολυτίκιο ὅπισθεν τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ εὐλαβὴς καὶ δραστήριος Ἐφημέριος Αἰδεσιμολογιώτατος π. Στυλιανὸς παρέθεσε ἐόρτια Τράπεζα στὸν ἱερό Κλήρο καὶ τὶς Ἀντιπροσωπεῖες τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων σὲ παρακείμενο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

* * *

Εἶθε ὁ Νέος Ἱερομάρτυς τῆς Γνησίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Ἰωσήφ ὁ ἐκ Δεσφίνης νὰ μᾶς στερεώη μὲ τὶς πρεσβεῖες του στὴν γνησιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ὁρθοπραξίας, δηλαδὴ στὴν ἐν ταπεινώσει καλλιέργεια τῆς Δογματικῆς Συνειδήσεως καὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἦθους, ὡς ἀληθεύοντας ἐν ἀγάπῃ...

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ Τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Δεσφίνης

«**Ε**νεδρεύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν· ἐπαγγέλλεται γινῶσιν ἔχειν Θεοῦ καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν· βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος» (Σοφ. Σολομ. β' 12-14),

λέγει ὁ Σοφὸς Σολομῶν, περιγράφων τὴν ἀντίδρασιν τῶν παρανομούντων εἰς τὸν δίκαιον ἔλεγχον ὑπὸ τῶν ἐναρέτων. Ἀντίδρασις, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ τούτους καὶ εἰς τὸν φόνον τοῦ δικαίου ὑπὸ τῶν ἐλεγχομένων, ὅπως ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται:

«ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γινῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν, ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ» (Σοφ. Σολομ. β' 19-20).

Ἐπειδὴ τοίνυν, εἰς μιμητῆς τοῦ βίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐλεγκτῆς τῶν παρανόμων ἰσχυρῶν γενόμενος, Ὁρθοδόξῳ δὲ ζήλῳ κοσμημένος καὶ ἀρετῇ διαλάμψας, ὑπῆρξε καὶ ὁ ἐκ Δεσφίνης Παρνασσίδος καταγόμενος Ἰωσήφ, ὁ κατὰ κόσμον κληθεὶς Ἰωάννης Ἀντωνίου, ἀποταξάμενος τῷ κόσμῳ καὶ τῇ ματαιότητι τοῦ βίου ἠκολούθησε τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν τῆς Μοναδικῆς Πολιτείας, κοσμηθεὶς δὲ διὰ τῆς χάριτος τῆς Ἱερωσύνης ἐγένετο διαπρύσιος τῆς Ὁρθοδοξίας κήρυξ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον πείραν ἔλαβε δεσμῶν καὶ φυλακῆς καὶ ποικίλων διώξεων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως. Γενόμενος

δὲ Λειτουργὸς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς ὀρεινῆς Κορινθίας εἰς καιρὸν πολέμου καὶ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ἤλεγξε τὴν ἀδελφοκτόνον τακτικὴν τῶν ἀθέων κρατούντων τῆς περιοχῆς· διὰ τοῦτο συνελήφθη, ἐβασανίσθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπ' αὐτῶν τῇ κβ' Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους (1944ου), τὰ δὲ ἱερὰ Αὐτοῦ Λείψανα εὐρέθησαν ἔπειτα θαυματουργικῶς.

Ἐπειδὴ τοίνυν, ἤδη ἐν Πελοποννήσῳ, ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους (1988ου), κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ὁ μακάριος Ἰωσήφ ὁ ἐκ Δεσφίνης τιμᾶται τοπικῶς ὡς Ἅγιος, καὶ Εἰκόνες Αὐτοῦ ἱστοροῦνται καὶ Θαύματα μαρτυροῦνται.

Πρὸς δὲ τούτοις, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' Ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ Εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ Συνοδικῶς ἐβεβαιώσατο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κύριος Φώτιος, περὶ κατατάξεως τοῦ αἰοδίου Ἰωσήφ ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων χορείᾳ διατυπούμενος.

Ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτοῦ ἄθλησιν, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ γνωστοῦ γενομένου πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ Τίμια Αὐτοῦ Λείψανα ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Σκέπτης Κερατέας Ἀττικῆς ἐντὸς ἱερᾶς θήκης φυλάσσονται καὶ μαρτυρικοῦ Σκηνώματος τιμὴν ἤδη ἀποδέχονται, ἔγνωμεν συνωδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θείοις Πατράσι, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις Ἱερομάρτυσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμὴν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προῶρηθεις αἰοδῖμος Ἰωσήφ συναριθμηταὶ τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων Ἀθλοφόρων καὶ Ἱερομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστείας τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἀσμάτων καὶ

ἐγκωμίους γεραιόμενος τῇ κβ' Ἰουλίου, ἐν ἣ τὸν βίον αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτῶν μνήμαϊς καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσιν.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πραξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάτου (2014ου).

Ἐβεβαιώθη ἐν Ἀθήναις,
ἐν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ πέμπτῳ (2015ω),
κατὰ μῆνα Ἰούλιον, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ (22α).

Ἱερὰ Εἰκὼν ἐκ τοῦ
Ἑργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας
(Ἰούλιος 2015)